

بررسی روش‌های هوشمند در حل مسئله سبد سهام مقید در بازار سهام تهران

عصمت جمشیدی عینی^۱

حمید خالوزاده^۲

تاریخ پذیرش: ۹۳/۱۰/۱

تاریخ دریافت: ۹۳/۳/۱۰

چکیده

مسئله‌ی انتخاب سبد سهام بهینه، یافتن روشی بهینه برای تخصیص مقدار ثابتی سرمایه به مجموعه‌ای از دارایی‌های موجود است که با هدف داشتن حداکثر بازده مورد انتظار و در عین حال حداقل ریسک ممکن، صورت می‌گیرد. در این پژوهش، نشان داده می‌شود که یک سرمایه‌گذار با وجود n سهم ریسکی، چگونه می‌تواند دارایی‌اش را برای رسیدن به سود مشخص با حداقل ریسک بین این سهام پخش کند. چنین سبد سهامی، یک سبد سهام کارا نامیده می‌شود. برای این منظور، با بررسی الگوریتم‌های فراابتکاری ژنتیک، رقابت استعماری و ازدحام ذرات و در نظر گرفتن قیدهای اساسی در مسئله سرمایه‌گذاری، از این روش‌های کاربردی برای حل مسئله بهینه‌سازی سبد سهام استفاده می‌کنیم. ارزش سبد سرمایه و ریسک آن، به عنوان اهداف بهینه‌سازی و معیار ارزش در معرض ریسک مشروط، به عنوان سنج ریسک به کار برده شده است. نتایج عملی برای حل مسئله بهینه‌سازی سبد سرمایه در بازار بورس اوراق بهادار تهران، با انتخاب ۲۰ شرکت از میان ۳۰ صنعت فعال‌تر موجود، همراه با اعتبارسنجی آن‌ها به دست آمده است. هدف کمک به سرمایه‌گذاران برای انتخاب هرچه بهتر و عملی‌تر سهام‌های مختلف و در نتیجه سرمایه‌گذاری مؤثر است.

واژه‌های کلیدی: سبد سهام، ارزش در معرض ریسک مشروط، الگوریتم ازدحام ذرات، الگوریتم ژنتیک، الگوریتم رقابت استعماری.

۱- کارشناس ارشد مهندسی برق، گروه کنترل، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی. esmat_jamshidi123@yahoo.com

۲- استاد دانشکده مهندسی برق، گروه کنترل، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی. h_khaloozadeh@kntu.ac.ir

۱- مقدمه

سبد سهام یا به اصطلاح فرانسوی پرتفولیو^۱، ترکیبی مناسب از سهام یا سایر دارائی‌ها است که یک سرمایه‌گذار آن را خریداری می‌کند. مسئله‌ی انتخاب سبد سهام بهینه، یافتن روشی بهینه برای تخصیص مقدار ثابتی سرمایه به مجموعه‌ای از دارایی‌های موجود، با هدف ماکزیم کردن بازده مورد انتظار^۲ و در عین حال می‌نیمم کردن ریسک^۳ سرمایه‌گذاری با توجه به قیده‌های گوناگون، می‌باشد (توریانو، ۲۰۱۲). مدیریت سبد سهام به طور کلی به مفهوم تشکیل سبد سهام، با توجه به شرایط خاص است که با توجه به همان شرایط، بهترین وضعیت را داشته باشد. این شرایط خاص می‌تواند شامل شرایط مختلفی شود که تابع هدف ما را تشکیل می‌دهد. هدف می‌تواند می‌نیمم کردن ریسک و ماکزیم کردن بازده سبد سهام باشد. یک مدیر به دنبال ایجاد توازن بین ریسک و بازده سرمایه‌گذاری است. از آن رو مسئله انتخاب سبد سهام بهینه یکی از مسائلی بوده است که از دیرباز ذهن متخصصان امور سرمایه‌گذاری را به خود مشغول کرده است. محیط سرمایه‌گذاری، تغییرات پویا و غیرقابل پیش‌بینی دارد. برای خرید سهام، تعداد زیادی سهام متفاوت وجود دارد که سهام باید از بین آن‌ها انتخاب کرد. یعنی نوعی فیلتر^۴ کردن بین سهام تا سهام با ارزش انتخاب شود. در نتیجه برای تعیین یک مجموعه سبد سهام کارا^۵، ضروری است در چارچوب اول تحلیل تکنیکی روش‌گزینش سهام انجام می‌شود که از طریق میانگین و واریانس^۶ هر سهم با توجه به داده‌های قبلی و تابع توزیع آن‌ها به دست می‌آید. در چارچوب دوم، نظریه‌های مختلف سرمایه‌گذاری و

مقیاس‌های ارزیابی عملکرد مورد استفاده قرار می‌گیرند.

۲- مبانی نظری و مروری بر پیشینه پژوهش

در یک رویکرد کلی نظریه‌های مربوط به تشکیل سبد سهام را می‌توان به دو گروه مدرن و فرامدرن تقسیم‌بندی کرد. نظریه مدرن پرتفوی^۷ با مقاله‌ای با عنوان «انتخاب پرتفوی» توسط هری مارکوویتز (۱۹۵۲) معرفی شده است. وی شیوه میانگین-واریانس^۸ رادر قالب تئوری سبدهای سهام تبیین نمود. مارکوویتز معیار واریانس را به عنوان سنج ریسک پیشنهاد کرد و این موضوع را با یک مدل محاسباتی نشان داد. معیار واریانس به خصوص به دلیل ماهیت تقارنی آن و عدم سازگاری آن با مدل‌های بدیهی تصمیم‌گیری (در شرایط تصادفی)، به عنوان معیاری برای اندازه‌گیری ریسک، مورد انتقاد قرار گرفت. در نظریه فرامدرن پرتفوی، بر اساس رابطه‌ی بازدهی و ریسک نامطلوب، به تبیین رفتار سرمایه‌گذار و انتخاب سبد سهام بهینه پرداخته می‌شود. ریسک نامطلوب به عنوان شاخص اندازه‌گیری ریسک، یعنی احتمال نوسانات منفی بازدهی در آینده تعریف شده است. به عبارت دیگر، ریسک متقارن نبوده و شدیداً به سمت ریسک نامطلوب تمایل دارد. بر همین اساس، تئوری پست مدرن^۹ سبد سهام مطرح شد و نیز از مبدعین آن می‌بایست به رام و فرگوسن و نیز کاپلان و سیگل (۱۹۹۴) اشاره نمود. این تئوری، ریسکی را که به اهداف خاص سرمایه‌گذاران مرتبط است، شناسایی کرده و هر پیامد یا نتیجه‌ای که بالاتر و بهتر از این هدف باشد، به عنوان ریسک در نظر نمی‌گیرد.

سالهای ۱۹۳۰ برمی‌گردد. از آن زمان، این موضوع توسعه زیادی پیدا نکرد تا سالهای ۱۹۶۰ که مطالعات فوگل، هالند و شیفل، زیربنای آنچه امروز الگوریتم‌های تکاملی^{۱۵} نامیده می‌شود را شکل دادند. این الگوریتم‌ها، تحت عنوان روش‌های بهینه‌سازی هوشمند و محاسبات تکاملی شناخته می‌شوند. مزیت آن‌ها این است که بدون نیاز به مشتق تابع هزینه، به یافتن نقطه بهینه آن می‌پردازند. همچنین در مقایسه با روش‌های مبتنی بر گرادیان^{۱۶}، کم‌تر دچار مشکل افتادن در دام کمینه محلی می‌شوند. هدف اصلی روش‌های هوشمند به‌کارگرفته شده در هوش مصنوعی، یافتن پاسخ بهینه مسائل مهندسی است.

۳- مدل پژوهش

مدل تحقیق حاضر مدل سبد سهام مقید است و در این مدل فرض می‌کنیم R_i سود تصادفی سهم S_i است و $R' = (R_1, R_2, \dots, R_n)$ بردار ترانهاده سود روی سهام S_1, S_2, \dots, S_n باشد و بردار ستونی x_i مقدار سرمایه‌گذاری شده در سهم S_i را نشان دهد $x \in R^n$. همچنین R^* سود مطلوب سرمایه‌گذار و σ_{ij} انحراف معیار بین دو سهم می‌باشد. مدل میانگین واریانس مارکوویتز به صورت زیر است:

$$\begin{aligned} & \text{minimize} && \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n x_i x_j \sigma_{ij} \\ & \text{subject to} && \begin{cases} \sum_{i=1}^n R_i x_i = R^* & \text{رابطه (۱)} \\ \sum_{i=1}^n x_i = 1, \quad x_i \geq 0 \end{cases} \end{aligned}$$

معیار عمومی واریانس در مدل مارکوویتز برای یک دارایی که دارای توزیع نرمال باشد و در بازاری کارا معامله شود، معیار قابل قبولی است در غیر این

ظهور معیار ارزش در معرض ریسک (VaR)^{۱۷}، به‌عنوان یک روش پذیرفته شده برای کمی‌سازی ریسک بازار، مرحله مهمی از انقلاب در عرصه مدیریت ریسک به‌شمار می‌آید. اصطلاح VaR برای اولین بار در گزارش گروه سی^{۱۱} (۱۹۹۳) معرفی گردید. از آن زمان به بعد، VaR معروف‌ترین روش ارزیابی ریسک اقتصادی شد. به‌خصوص از زمانی که جی.پی. مورگان (۱۹۹۴) خدمات رایگان خود اندازه‌گیرهای ریسک^{۱۲} را معرفی کرد. امروزه ارزش در معرض ریسک، معروف‌ترین و پرکاربردترین روش اندازه‌گیری ریسک است. این معیار می‌تواند به‌صورت ماکزیمم زیان مورد انتظار روی یک افق هدف با یک سطح اطمینان^{۱۳} داده شده و تحت شرایط عادی بازار تعریف شود. گرچه ارزش در معرض ریسک یک معیار ریسک معمول است اما ویژگی‌های ریاضی نامطلوبی دارد و تابع آن غیر خطی، غیر محدب و مشتق‌ناپذیر است و نمودار آن می‌تواند شامل مینیمم و ماکزیمم‌های محلی بسیار زیادی باشد. در نتیجه، آرتزرنر و همکارانش (۱۹۹۲) ایده‌ی همسان بودن را به‌عنوان یک مجموعه از خصوصیات اندازه‌گیری ریسک در رابطه با دم‌های تابع توزیع ارائه کردند. از جمله مهمترین اندازه‌گیرهای ریسک همسان، ارزش در معرض ریسک مشروط (CVaR)^{۱۴} است که توسط راکفلر و اوریاسف (۲۰۰۰) ارائه شده است. ارزش در معرض ریسک مشروط، به‌عنوان یک معیار ریسک ویژگی‌های بهتری را نسبت به VaR از خود نشان داده است و بیان‌کننده این است که اگر اوضاع نامطلوب باشد، انتظار داریم چقدر متحمل زیان شویم.

استفاده از روشهایی بر مبنای شبیه‌سازی فرآیند انتخاب طبیعی، برای حل مسائل بهینه‌سازی به

پیوسته پیروی می کند و تابع چگالی آن به صورت $p(\cdot)$ نمایش داده می شود. برای سطح اطمینان داده شده β و x ثابت، ارزش در معرض ریسک به صورت زیر تعریف می شود:

$$\varphi(x, \alpha) = \int_{f(x,y) \leq \alpha}^a p(y) dy$$

$$VaR_{\beta}(x) = \min\{\alpha \in R: \varphi(x, \alpha) \geq \beta\} \quad \text{رابطه (۲)}$$

$$CVaR_{\beta}(x) = \frac{1}{1-\beta} \int_{f(x,y) \geq VaR_{\beta}(x)}^a f(x,y) p(y) dy$$

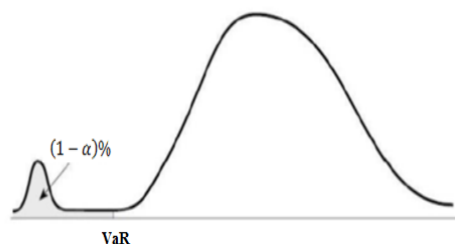
راکفلر و اوریاسف نشان دادند که محاسبه $CVaR$ می تواند توسط حداقل سازی تابع معین زیر نسبت به α به دست آید و چون از نظر محاسباتی، مشکل ترین قسمت بهینه سازی $CVaR$ محاسبه انتگرال یک تابع چندمتغیره و غیرهموار است. برای رفع این مشکل می توان از تخمین استفاده کرد، به طوری که $y_{[k]}$ نشان دهنده k -امین نمونه تولید شده توسط نمونه گیری تصادفی ساده نسبت به y است.

$$F_{\beta}(x, \alpha) = \alpha + \frac{1}{s(1-\beta)} \sum_{k=1}^s (f(x, y_{[k]}) - \alpha)^+ \quad \text{رابطه (۳)}$$

$$CVaR_{\beta}(x) = \min_{\alpha \in R} F_{\beta}(x, \alpha)$$

حال با توجه به معیار ریسک بررسی شده، می توان مدل مارکویتز را با افزودن سه قید کاربردی اصلاح کرد. اولین قید مجموع سهم تمام دارایی هاست که باید برابر یک باشد. محدودیت بعدی، اعمال حد پایین و بالا برای سهم هر دارایی است. در صورتی که بخواهیم محدودیت مربوط به تعداد دارایی منتخب برای سرمایه گذاری را داشته باشیم، مدل طراحی شده به صورت زیر خواهد بود

صورت واریانس معیار مناسبی برای ریسک نخواهد بود چون با افزایش دارایی ها، حجم محاسبات ماتریس کواریانس بیش از اندازه بزرگ می شود. سنجه های ریسک نامطلوب به دو دسته کلی نیم-سنجه های ریسک و سنجه های ریسک مبتنی بر صدک تقسیم بندی می شوند. ارزش در معرض ریسک و ارزش در معرض ریسک مشروط، معروفترین سنجه ها در دسته سنجه های ریسک مبتنی بر صدک می باشند. VaR ، یک اندازه گیری ریسک کاهشی است و بدترین زیان مورد انتظار را تحت شرایط عادی بازار و طی یک دوره زمانی مشخص و در یک سطح اطمینان معین اندازه می گیرد. گرچه ارزش در معرض ریسک یک معیار ریسک معمول است اما ویژگی های ریاضی نامطلوبی دارد. $CVaR$ ، به عنوان یک معیار ریسک و ویژگی های بهتری را نسبت به VaR از خود نشان داده است. این معیار بیان کننده این است که اگر اوضاع نامطلوب باشد، انتظار داریم چقدر متحمل زیان شویم. به عبارت دیگر بیانگر مقدار زیان در طی یک دوره n روزه است، مشروط به این که ما به اندازه $1-\alpha$ درصد در قسمت برآمدگی چپ منحنی توزیع احتمال قرار داریم.

شکل ۱: منحنی توزیع احتمال بازده دارایی با معیار $CVaR$

فرض کنیم $f(x, y)$ ریسک مرتبط با بردار تصمیم $x \in R^n$ و بردار تصادفی $y \in R^m$ باشد. برای سادگی، ابتدا فرض می کنیم که لاز یک توزیع

۴- روش‌شناسی پژوهش

۴-۱- الگوریتم ژنتیک

الگوریتم ژنتیک^{۱۸} به وسیله جان هالند در سال‌های دهه ۱۹۶۰ ابداع شد و به وسیله او و همکارانش در دانشگاه میشیگان در سال‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۰ توسعه یافت و در نهایت در سال ۱۹۷۵ به عنوان الگوریتم ژنتیک ارائه گردید (Holland, 1975). این الگوریتم یک روش جست‌وجوگرانه فراابتکاری است که از تئوری تکامل طبیعی و تنازع بقا برای حل مسئله استفاده می‌کند. براساس مفروضات این روش، جواب‌های خوب، جواب‌های بد را از بین برده و جایگزین آن‌ها می‌شوند. امروزه این الگوریتم به دلیل خاصیت اکتشافی خود، برای حل مسائل پیچیده مورد استفاده قرار می‌گیرد (Grupe&etal, 2004). الگوریتم ژنتیک با یک رشته جواب اولیه، به نام کروموزوم^{۱۹} و مجموعه آن‌ها با نام جمعیت^{۲۰} آغاز می‌گردد. در هر رشته کروموزوم، مجموعه‌ای از ژن^{۲۱}‌ها وجود دارند که هر کدام بیانگر ارزش یک متغیر یا صفت خاصه است (Mitchel, 1999). بر روی کروموزوم‌ها معمولاً سه عملگر ترکیب^{۲۲}، جهش^{۲۳} و انتخاب اعمال می‌شود تا نسل جدید جامعه متولد گردد. این نسل، تکامل یافته نسل قبلی در جهت دستیابی به جواب‌های بهتر یا به اصطلاح برازنده^{۲۴} است.

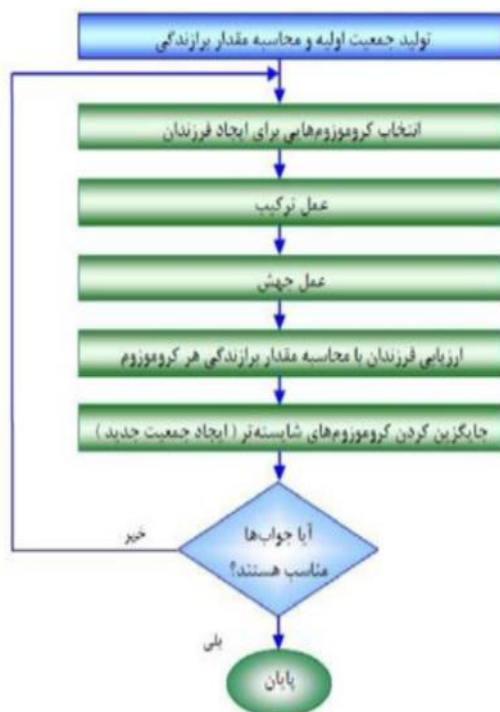
یکی از مهمترین مراحل الگوریتم ژنتیک ارزیابی جواب‌های به دست آمده در هر مرحله است. هرچه که یک جواب مناسب‌تر باشد مقدار برازندگی بیشتری دارد که با استفاده از محدوده دانش مسئله به کار برده می‌شود. عملگر ترکیب یک روش برای اشتراک اطلاعات مابین کروموزوم‌ها می‌باشد. این عملگر خصیصه‌های والدین را برای ساختن فرزندان

که آن را با نام مدل انتخاب سبد سهام با مولفه‌های مقید (CCPS)^{۱۷} معرفی می‌کنیم:

$$\begin{aligned} & \text{minimize } \lambda[\mathcal{R}(x)] - (1 - \lambda) \left[\sum_{i=1}^n z_i R_i x_i \right] \\ & \text{subject to } \begin{cases} \sum_{i=1}^n z_i = K \\ \sum_{i=1}^n x_i = 1 \\ \varepsilon_i z_i \leq x_i \leq \delta_i z_i \\ z_i = [0,1] & i = 1, \dots, n \\ x_i \geq 0 & i = 1, \dots, n \end{cases} \end{aligned} \quad \text{رابطه (۴)}$$

در مدل ریاضی فوق که مدل اصلی مورد بررسی در این تحقیق می‌باشد، معیار ریسک $\mathcal{R}(x)$ ، CVaR است و λ پارامتری است که مقدار آن در فاصله $[0,1]$ تغییر می‌کند. به طوری که با قرار دادن $\lambda = 0$ کل مقدار ضریب وزنی به بازده اختصاص داده می‌شود و با در نظر گرفتن $\lambda = 1$ کل مقدار ضریب وزنی به ریسک داده شده و بدون توجه به بازده، سبد سهام دارای کمترین ریسک انتخاب می‌شود. در فاصله بین صفر و یک، سبدهایی با در نظر گرفتن هر دو عامل ریسک و بازده بهینه می‌شوند. پارامتر z_i متغیر تصمیم در مورد سرمایه‌گذاری در هر سهم است. اگر z_i برابر یک باشد، یعنی سهم i در سبد قرار خواهد گرفت. مجموع تعداد سهامی که در سبد خواهند بود، بنا به قید سوم مسئله برابر K تا خواهد بود و ε_i و δ_i به ترتیب حد پایین و بالای متغیر i ام هستند. برای حل دقیق این مدل، الگوریتم‌های مؤثر و کارایی در برنامه‌ریزی ریاضی وجود ندارند. بنابراین با هدف تشکیل پرتفوی بهینه، تکنیک‌های الگوریتم‌های فراابتکاری را به کار می‌گیریم و سپس از آن برای به دست آوردن انتخاب بهینه دارایی‌ها استفاده می‌کنیم.

در رابطه بالا $p(k)$ عبارت است از احتمال انتخاب کروموزوم k ام، F_k نشان دهنده میزان برازندگی کروموزوم k ام، $\sum_{i=1}^n F_i$ عبارت است از مجموع میزان برازندگی تمام کروموزوم‌ها و n بیانگر تعداد کروموزوم‌های جمعیت. به طور کلی در الگوریتم ژنتیک، ابتدا با توجه به صورت مسئله، متغیرهایی که باید تعیین شوند، مشخص می‌شوند. سپس این متغیرها به نحو مناسبی کدگذاری شده و به شکل کروموزوم نمایش داده می‌شوند. بر اساس تابع هدف یک تابع برازندگی برای کروموزوم‌ها تعریف می‌گردد و یک جمعیت اولیه دلخواه نیز به طور تصادفی انتخاب می‌شود. به دنبال آن میزان تابع برازندگی برای هر کروموزوم جمعیت اولیه محاسبه می‌شود. سپس مراحل که در شکل زیر نمایش داده شده است به ترتیب زیر انجام می‌گیرد.

شکل ۲: مراحل اجرای الگوریتم ژنتیک

۴-۲- الگوریتم رقابت استعماری

ترکیب می‌کند تا اینکه کروموزوم‌های بهتری ایجاد شوند. وظیفه اصلی این عملگر بهبود برازندگی جمعیت می‌باشد. پیاده سازی این عملگر به روش کدگذاری کروموزوم‌ها وابسته می‌باشد. ترکیب تک نقطه‌ای، متداول‌ترین روش ترکیب می‌باشد. در این روش یک نقطه بطور تصادفی در کروموزوم‌های والد انتخاب شده و با همدیگر ترکیب می‌شوند. در نتیجه پس از ایجاد فرزندان از بین کروموزوم‌های والد و کروموزوم‌های فرزند، دو کروموزومی که بیشترین مقدار برازندگی را داشته باشند به نسل بعدی انتقال می‌یابند. بعد از اعمال عملگر ترکیب به منظور اجتناب از همگرایی به بهینه محلی و ایجاد تنوع و گوناگونی در جمعیت با استفاده از عملگر جهش یک تعداد از کروموزوم‌های بدست آمده تغییر داده می‌شوند. با این عمل کروموزوم‌های جدیدی که به احتمال در کل جمعیت وجود نداشته‌اند بوجود می‌آید. پس از اعمال عملگرهای الگوریتم ژنتیک مجموعه‌ای از رشته‌ها برای دور محاسباتی بعد با تعدادی برابر جمعیت اولیه تعیین می‌شوند. انتخاب این تعداد از رشته‌های اولیه بطور تصادفی از بین رشته‌های با عدد برازندگی بالاتر انجام می‌شود. روش چرخ رولت یکی از متداول‌ترین روش‌های انتخاب می‌باشد. انتخاب یک شخص می‌تواند با تعیین احتمال انتخاب برای هر شخص انجام گیرد که این احتمال با نسبت برازندگی آن شخص نسبت به مجموع برازندگی تمامی اشخاص در جمعیت برابر است. توزیع احتمال انتخاب می‌تواند با استفاده از معادله زیر تولید شود:

$$p(k) = \frac{F_k}{\sum_{i=1}^n F_i} \quad \text{رابطه (۵)}$$

$$N.T.C._n = \max_i \{T._n\} - T.C._n \quad \text{رابطه (۶)}$$

در این رابطه $T.C._N$ هزینه کل امپراطوری n ام و $N.T.C._n$ نیز، هزینه کل نرمالیزه شدن آن امپراطوری می‌باشد. هر امپراطوری که $T.C._N$ کمتری داشته باشد $N.T.C._n$ بیشتری خواهد داشت. در حقیقت $T.C._N$ معادل هزینه کل یک امپراطوری و $N.T.C._n$ معادل قدرت کل آن می‌باشد. احتمال تصاحب مستعمره توسط هر امپراطوری به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$P_{P_n} = \left| \frac{N.T.C._n}{\sum_{i=1}^{N_{imp}} N.T.C._i} \right| \quad \text{رابطه (۷)}$$

با داشتن احتمال تصاحب هر امپراطوری مکانیزمی همانند چرخه رولت در الگوریتم ژنتیک مورد نیاز است تا مستعمره مورد رقابت را با احتمال متناسب با قدرت امپراطوری‌ها در اختیار یکی از آن‌ها قرار دهد. الگوریتم مورد نظر تا برآورده شدن یک شرط همگرایی و یا اتمام تعداد کل تکرارها ادامه می‌یابد. پس از مدتی همه امپراطوری‌ها سقوط کرده و تنها یک امپراطوری خواهیم داشت که بقیه کشورها تحت کنترل این امپراطوری واحد قرار می‌گیرند.

۴-۳- الگوریتم ازدحام ذرات

در چند سال اخیر با توجه به محدودیت‌های موجود در روش ریاضی، پژوهش‌های زیادی در زمینه استفاده از الگوریتم‌های تکاملی، در جهت بهینه‌سازی پرتفوی انجام شده است. یکی از کاراترین این روش‌ها، تکنیک بهینه‌سازی حرکت

الگوریتم رقابت استعماری^{۲۵} (ICA) یک الگوریتم جدید در زمینه محاسبات تکاملی است که بر مبنای تکامل اجتماعی-سیاسی انسان پایه گذاری شده است. این الگوریتم در سال ۱۳۸۷ توسط آتشپز معرفی شد و توجه بسیاری از متخصصین را به خود جلب نموده است. همانند دیگر الگوریتم‌های تکاملی این الگوریتم نیز با تعدادی جمعیت اولیه تصادفی که هر کدام از آنها یک کشور نامیده می‌شود شروع می‌شوند. تعدادی از بهترین عناصر به عنوان استعمارگر انتخاب و باقیمانده جمعیت نیز به عنوان مستعمره در نظر گرفته می‌شوند. استعمارگران بسته به قدرتشان این مستعمرات را با یک روند خاص به سمت خود می‌کشند.

در الگوریتم ICA برای شروع، تعداد $N_{country}$ کشور اولیه ایجاد و N_{imp} تا از بهترین اعضای این جمعیت (کشورهای دارای کمترین مقدار تابع) به عنوان استعمارگر انتخاب می‌شوند. باقیمانده N_{col} تا از کشورها، مستعمراتی را تشکیل می‌دهند که هر کدام به یک امپراطوری تعلق دارند. کشورهای استعمارگر با اعمال سیاست جذب (همگون سازی) در راستای محورهای مختلف بهینه‌سازی کشورهای مستعمره را به سمت خود می‌کشانند. در حین حرکت مستعمرات به سمت کشور استعمارگر ممکن است بعضی از این مستعمرات به موقعیتی بهتر از استعمارگر برسند در این حالت کشور استعمارگر و کشور مستعمره جای خود را با هم عوض می‌کنند. برای مدل‌سازی این رقابت ابتدا احتمال تصاحب مستعمرات توسط هر امپراطوری با در نظر گرفتن هزینه کل امپراطوری به صورت زیر محاسبه می‌شود:

در این روابط w ضریب اینرسی، r_1 و r_2 اعداد تصادفی در بازه $[0,1]$ با توزیع یکنواخت و همچنین c_1 و c_2 ضرایب یادگیری هستند. r_1 و r_2 باعث می‌شوند که نوعی گوناگونی در جواب‌ها به وجود آید و به این نحو جست‌وجوی کاملی روی فضا انجام پذیرد. c_1 ضریب یادگیری مربوط به تجارب شخصی هر ذره است و در مقابل c_2 ضریب یادگیری مربوط به تجارب کل جمع می‌باشد.

۵- یافته‌های پژوهش

مسئله سبد سرمایه در این مقاله با در نظر گرفتن قیمت‌های مربوط به ۷۰۰ روز از شرکت‌هایی که از میان ۳۰ صنعت فعال‌تر بازار بورس تهران انتخاب شده‌اند، حل می‌گردد. بازه زمانی در نظر گرفته شده، از تاریخ ۸۷/۵/۲۸ تا ۹۲/۱۱/۱۰ می‌باشد و ۲۰ شرکت برای تشکیل سبد سرمایه انتخاب شده‌اند که با استفاده از الگوریتم‌های بهینه‌سازی، وزن‌دهی بهینه بدست می‌آید. قیدهای در نظر گرفته شده عبارتند از سرمایه‌گذاری در ۱۵ شرکت از ۲۰ شرکت موجود و تعیین حد بالا و پایین مجاز برای وزن‌های هر دارایی بطوریکه درصد حد بالای هر وزن برابر با ۰/۳ و درصد حد پایین برابر با ۰/۱ است. در مدل سبد سهام مقید موردنظر است، مقدار ضریب وزنی که به بازده و ریسک اختصاص داده شده برابر ۰/۵ است. هرچقدر مقدار ریسک کمتر و ارزش سبد سهام بزرگ‌تر باشد، تابع هزینه می‌نیم‌تر خواهد بود. با در دست داشتن سری قیمت‌های موجود در این بازه زمانی، سبد سهام بهینه برای مسئله مقید به کمک سه‌الگوریتم بهینه‌سازی حل شده است. شکل زیر مسیر پیموده شده توسط تابع هدف و ارزیابی برای

تجمعی ذرات^{۲۶} است. جیمز کندی، روانشناس اجتماعی و راسل سی ابرهات، مهندس برق، صاحبان اصلی ایده‌ی الگوریتم بهینه‌سازی انبوه ذرات می‌باشند. این تکنیک با الهام از روابط و کنش‌های اجتماعی موجود در طبیعت مانند حرکت توده پرندگان یا ماهیان دریا شکل گرفته است.

هر ذره در الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات از سه بردار d بعدی تشکیل شده است که d بعد فضای جست‌جو می‌باشد. برای ذره i ام این سه بردار عبارتند از: x^i موقعیت فعلی ذره، v^i سرعت حرکت ذره و $x^{i.best}$ بهترین موقعیتی که ذره تا به حال تجربه کرده است. x^i به عنوان یک جواب برای مسئله محاسبه می‌گردد. اگر این موقعیت بهتر از جواب‌های پیشین باشد در $x^{i.best}$ ذخیره می‌شود. در هر تکرار x^i و v^i جدیدی به دست می‌آیند و منظور از اجرای الگوریتم، بهتر کردن $x^{i.best}$ برای رسیدن به بهترین پاسخ است. در نتیجه بهترین موقعیتی که به وسیله همه‌ی ذرات پیدا شده است به صورت $x^{g.best}$ نشان داده می‌شود. در مرحله‌ی ابتدایی الگوریتم، ذرات با موقعیت‌ها و سرعت‌های تصادفی ایجاد می‌شوند. در طی اجرای الگوریتم، موقعیت و سرعت هر ذره در مرحله‌ی $t+1$ از الگوریتم، از روی اطلاعات مرحله‌ی قبلی ساخته می‌شوند. اگر Z مولفه‌ی t ام از بردار Z باشد، آن‌گاه روابطی که سرعت و موقعیت ذرات را تغییر می‌دهند عبارتند از:

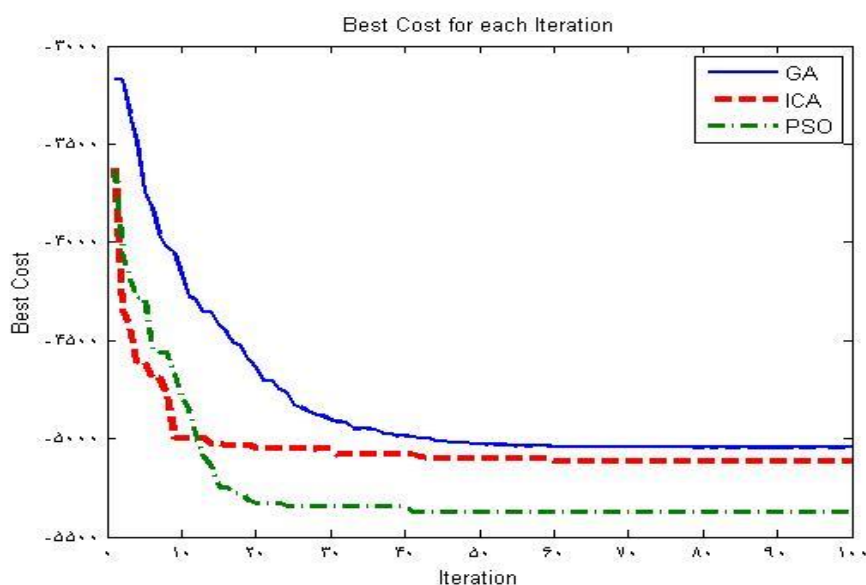
$$\begin{aligned} v_j^i[t+1] &= wv_j^i[t] + c_1r_1(x_j^{i.best}[t] \\ &\quad - x_j^i[t]) \\ &\quad + c_2r_2(x_j^{g.best}[t] \\ &\quad - x_j^i[t]) \end{aligned} \quad \text{رابطه (۸)}$$

$$x_j^i[t+1] = x_j^i[t] + v_j^i[t+1]$$

می توان مشاهده نمود که در مسئله مقید بهینه سازی سبد سهام با الگوریتم PSO مقدار ارزش پرتفوی بالاتر، در مقابل تابع هزینه مناسب تر حاصل می شود. در نتیجه عملکرد بهتر الگوریتم ازدحام ذرات را نشان می دهد.

همچنین در جدول دو مقدار درصد وزنی اختصاص یافته به شرکتهای تشکیل دهنده سبد سرمایه مقید، نشان داده شده است.

رسیدن به نقطه بهینه توسط الگوریتم GA، ICA و PSO را نشان می دهد. مشاهده می شود که مقدار تابع هزینه در روش PSO نسبت به بقیه روش ها کمتر است. در نتیجه اختلاف بین ریسک و مقدار ارزش سبد سهام در این الگوریتم بیش تر به دست می آید و عملکرد بهتری نسبت به بقیه از خود نشان می دهد. در جدول یک مقدار ارزش سبد سهام و ریسک محاسبه شده و مقدار تابع هزینه برای هر سه روش فوق، نشان داده شده است. با مقایسه مقادیر زیر

شکل ۳: مقدار تابع هزینه در هر تکرار از الگوریتم های GA, ICA, PSO در مسئله مقید سبد سهام

جدول ۱: مقادیر بهینه روش های بهینه سازی مسئله مقید سبد سهام

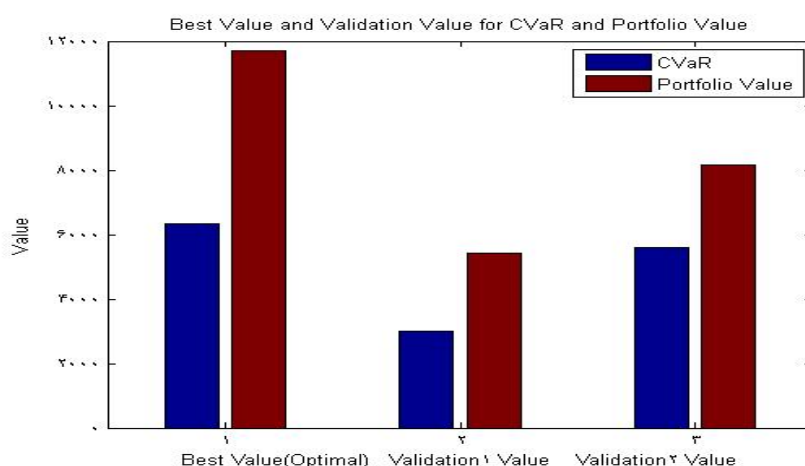
PSO	ICA	GA	مقدار / الگوریتم
۱۱۷۱۲/۹۸۱۴	۱۰۸۰۷/۳۱۰۸	۸۹۱۵/۱۹۴۷	ارزش سبد سهام
۶۳۳۹/۳۰۲۱	۵۶۹۴/۰۲۷۳	۳۸۷۱/۵۲۹۹	ریسک
-۵۳۷۳/۶۷۹۳	-۵۱۱۳/۲۸۳۵	-۵۰۴۳/۷۸۹۵	هزینه

جدول ۱: درصد وزنی اختصاص یافته به شرکتهای تشکیل دهنده سبد سرمایه

درصد وزن با روش PSO	درصد وزن با روش ICA	درصد وزن با روش GA	نام شرکت	
۰/۰۱۹۶	۰/۰۶۹۹	۰/۰۲۵۴	فولاد مبارکه اصفهان	۱
۰/۰۲۱۸	۰/۰۲۹۸	۰/۰۸۷۱	حفاری شمال	۲
۰/۰۱۷۹	۰/۰۱۱۸	۰	ایران ترانسفو	۳
۰/۰۱۷۳	۰/۰۱	۰	دارو جابراین حیان	۴
۰/۰۶۶۳	۰	۰/۰۸۳۶	مخابرات ایران	۵
۰/۰۳۲۵	۰/۰۳۲	۰/۰۶۹	چینی ایران	۶
۰	۰	۰	سایپا	۷
۰/۱۴۲۴	۰/۲۱۶۸	۰/۰۲۹۴	پتروشیمی آبادان	۸
۰	۰/۰۱	۰/۰۱۰۳	توسعه صنایع بهشهر	۹
۰/۰۱۳۸	۰	۰	سیمان فارس و خوزستان	۱۰
۰/۰۲۶۶	۰/۰۵۰۳	۰/۰۹۶۳	سرمایه گذاری غدیر	۱۱
۰/۰۱	۰/۰۱۴۷	۰/۰۱۲۷	سرمایه گذاری ساختمان ایران	۱۲
۰/۲۹۹۴	۰/۲۹۸۹	۰/۲۹۶۸	خدمات انفورماتیک	۱۳
۰	۰	۰/۰۱۰۸	بانک سینا	۱۴
۰/۰۱۲۴	۰/۰۷۶۷	۰/۰۱۳۵	تکین کو	۱۵
۰	۰/۰۲۳۷	۰/۰۱۲۳	تراکتورسازی	۱۶
۰	۰	۰	سرمایه گذاری بوعلی	۱۷
۰/۰۲۸	۰/۰۱۲۷	۰/۰۳۷۱	اما	۱۸
۰/۲۵۴۲	۰/۱۰۱۶	۰/۱۱۰۸	ایران یاسا	۱۹
۰/۰۳۷۲	۰/۰۴۱۱	۰/۱۰۵	معادن روی ایران	۲۰
۱	۱	۱	مجموع درصد وزن	۲۱

شده، در نتیجه مجموع ضرایب وزن‌ها برابر با یک می‌باشد و مقادیر ریسک و ارزش سبد سهام با مقادیر بهینه مقایسه شده است. در روش دوم، دو وزن از مقادیر وزن‌های بهینه به دست آمده جابه‌جا می‌شوند و برای وزن‌های جدید، مقادیر ریسک و ارزش سبد سهام محاسبه می‌گردد. نتایج این دو روش اعتبارسنجی به صورت زیر است که نشان از بهینه بودن الگوریتم ازدحام ذرات دارد.

با توجه به مقادیر بهینه به دست آمده، مشاهده می‌شود که الگوریتم ازدحام ذرات، کارایی بهتری از خود نشان می‌دهد و مقدار ارزش سبد سهام بیشتری تولید می‌کند. به منظور اعتبارسنجی مدل PSO و اطمینان از صحت مدل اجرا شده، دو روش به کار گرفته شده است. در روش اول مقدار وزن‌های سبد سهام که خروجی مسئله است، با هم یکسان گرفته و مقدار ۰/۰۵ برای درصد وزن‌دهی هر سهم انتخاب

شکل ۴: مقادیر ریسک و ارزش سبد سهام برای مدل بهینه و مدل های اعتبارسنجی

۶- نتیجه گیری و بحث

در این مقاله، مسئله بهینه سازی سبد سهام در بازار بورس اوراق بهادار تهران به صورت مسئله مقید، مورد بررسی قرار گرفت. به منظور حل مسئله بهینه سازی از سه روش الگوریتم ژنتیک، الگوریتم رقابت استعماری و الگوریتم ازدحام ذرات استفاده شده است. ارزش سبد سرمایه و ریسک آن، به عنوان اهداف بهینه سازی و معیار ارزش در معرض ریسک مشروط، به عنوان سنجه ریسک به کار رفته است. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که تابع هزینه در الگوریتم ژنتیک، نسبت به بقیه هموارتر بوده است. مقدار این تابع در الگوریتم رقابت استعماری از تابع الگوریتم ژنتیک پایین تر بوده و توانسته است عملکرد بهتری نسبت به الگوریتم ژنتیک از خود نشان دهد. با این تفاوت که سرعت اجرای الگوریتم ژنتیک بسیار بالا است ولی اجرای الگوریتم رقابت استعماری برای حل مسئله سبد سهام به کندی انجام می شود. تابع هزینه الگوریتم ازدحام ذرات در مسئله سبد سهام مقید، نسبت به سایر الگوریتم ها دارای تابع هزینه کمتری می باشد. در نتیجه مقدار ارزش پرتفوی بالاتر در مقابل ریسک کمتری حاصل

می شود. نتایج به دست آمده بیانگر کارایی بهتر روش - PSO نسبت به روش GA و ICA برای حل مسئله مقید سبد سهام بوده است. هم چنین نتایج اعتبارسنجی ها، مهر تأییدی بر صحت کارکرد این الگوریتم و درستی نتایج آن می باشد.

فهرست منابع

- * تهرانی، رضا و سیری، علی (۱۳۸۸). کاربرد مدل سرمایه گذاری کارا با استفاده از تجزیه و تحلیل مدل مارکوویتز. فصل نامه بورس اوراق بهادار، ۶، ۱۳۷-۱۵۵.
- * خالوزاده، حمید وامیری، نسیم (۱۳۸۵). تعیین سبد سهام بهینه در بازار بورس ایران براساس نظریه ارزش در معرض ریسک. مجله تحقیقات اقتصادی، ۷۳، ۲۱۱-۲۳۱.
- * سجادی، زینب و فتحی، سعید (۱۳۹۲). تبیین فرایند چهارگامی محاسبه ارزش در معرض خطر به عنوان معیاری برای اندازه گیری ریسک و پیاده سازی آن در یک مدل بهینه سازی سرمایه گذاری، فصل نامه دانش مالی اوراق بهادار، ۲۰، ۱-۱۳.

- * Rockafellar, R. T. & Uryasev, S. (2002). Conditional Value at Risk for general loss distribution. *Journal of Banking and Finance*, 26, 1443-1471.
- * Torrubiano, R. R. (2012). Cardinality Constraints and Dimensionality Reduction in Optimization Problems. Ph.D. Dissertation, Dept. Computer Science, Universidad AUT_ONOMA de Madrid.
- * Ye, Y., Zhang, Z., Zeng, J. & Peng L. (2008). A fast and adaptive ICA algorithm with its application to fetal electrocardiogram extraction, *Applied Mathematics and Computation*, 205, 799-806.
- * Xu, R. T., Zhang, J., Liu, O. & Huang, R. Z. (2010). An Estimation of Distribution Algorithm Based Portfolio Selection Approach. *IEEE International Conference on Technologies and Application of Artificial Intelligence (TAAI)*, 18-20.
- * Wang, W., Wang, H., Wu, Z. & Dai, H. (2009). A Simple and Fast Particle Swarm Optimization and Its Application on Portfolio Selection. *International Workshop on Intelligent Systems and Applications*, 1-4.
- * راعی، رضا و علی بیگی، هدایت (۱۳۸۹). بهینه‌سازی پرتفوی سهام با استفاده از روش حرکت تجمعی ذرات. *مجله تحقیقات مالی*، ۲۹، ۲۱-۴۰.
- * گرکز، م.، عباسی ا. و مقدسی م. (۱۳۸۹). انتخاب و بهینه‌سازی سبد سهام با استفاده از الگوریتم ژنتیک بر اساس تعاریفی متفاوت از ریسک، *فصلنامه مدیریت صنعتی دانشگاه آزاد سنندج*، ۱۱، ۱۱۵-۱۳۶.
- * Anagnostopoulos, K.P., Mamanis, G. (2011). The mean-variance cardinality constrained portfolio optimization problem: An experimental evaluation of five multiobjective evolutionary algorithms, *Expert Systems with Applications*, 38, 14208-14217.
- * Artzener, P., Delbaen, F., Eber, J. M. & Heath, D. (1992). Coherent Measures of Risk. *Mathematical Finance*, 9, 203-228.
- * Atashpaz-Gargari, E. (2008). A Decentralized PID Controller based on Optimal Shrinkage of Gershgorin based and PID Tuning using Colonial Competitive Algorithm, *Information Journal of Innovative Computing, Information and Control (IJICIC)*, 353-376.
- * Kennedy, J. & Eberhart, R. C. (1995). Particle Swarm Optimization. Presented at the in *Proceeding of the 4th IEEE International Conference on Neural Networks*.
- * Lipinski, P. W. (2013). Portfolio selection models based on characteristics of return distributions, *Faculty of Economic Sciences University of Warsaw*, 14.
- * Markowitz, H. M. (1952). Portfolio Selection. *Journal of Finance*, 7, 77-91.
- * Ogryczak, W. & Sliwinski, T. (2010). Efficient Portfolio Optimization with Conditional Value at Risk. *IEEE Proceeding of the 2010 International Multiconference Computer Science and Information Technology (IMCSIT)*, 901-908.
- * Peng-Yeng, Y., Wang, J. Y. (2006). A Particle Swarm Optimization approach to the nonlinear resource allocation", *Applied Mathematics Computation*, 232-242.

یادداشت‌ها

- ¹ Portfolio
- ² Expected Return
- ³ Risk
- ⁴ Filter
- ⁵ Efficient Portfolio
- ⁶ Variance
- ⁷ Modern Portfolio Theory
- ⁸ Mean-Variance Method
- ⁹ Postmodern Theory
- ¹⁰ Value at Risk
- ¹¹ Group of Thirty
- ¹² Risk Metrics
- ¹³ Confidence Level
- ¹⁴ Conditional Value at Risk
- ¹⁵ Evolutionary Algorithms
- ¹⁶ Gradient-based Methods
- ¹⁷ Cardinality Constrained Portfolio Selection
- ¹⁸ Genetic Algorithm
- ¹⁹ Chromosome
- ²⁰ Population
- ²¹ Gene
- ²² Crossover
- ²³ Mutation
- ²⁴ Fitness
- ²⁵ Imperialist Competitive Algorithm
- ²⁶ Particle Swarm Optimization (PSO)